

פרוטוקול מס' 317

מישיבת ועדת העבודה שהחקימה
ביום ד', י"ט באייר תשל"ו, 19 במאי 1976, שעה 08.30

נ כ ח ו:

ש. ארכלי-אלמוזלינו - היו"ר
י. דרניצקי (יודין)
מ. גז
ל. דיציאן

חברי הוועדה:

ד"ר א. רייך - עוזר שר השיכון
צ. בירן - ע/ר ליועצת המשפטית -
משרד השיכון
ת. פגחסנביץ - משרד המשפטים
ב. צלנר - ממונה על מחוז הצפון - מ. השיכון

מוזמנים:

מ. משולם

מזכיר הוועדה:

מזל כהן

ר ש מ ה:

- סדר היום:
1. מסקנות הוועדה בנושא: "הצורך הדחוף בהגדלת האוכלוסיה בעיירה מעלות - הצעה לס"ה של חה"כ גיבלבר.
 2. חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (תיקון מס' 5), תשל"ה-1974.

1648-

(25.5.76 פ"מ נ"ב)

ה' יו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני פותחת את הישיבה.
נקדם בברכה את סר צלנר

המסונה על מחוז הצפון במשרד השיכון.

י. יודין:

ב-9 לפאי במעלות. ב-7 לפאי נתפרכת בעתון "מערב" ראיון עם פרופסור זוהר הידוע לכמה אנשים בארץ, ושם נאמר מפיו של פרופסור זוהר כי הממשלה הזאת לא יודעת לנהל דברים, אפילו שאנשים רוצים להתיישב בעיירות פיתוח, היא מונעת מהם את זה והוא נותן דוגמאות כדוגמת אותה קבוצת אנשים מנהריה הרוצה להתיישב במעלות והממשלה מנעה מהם זאת. בקשתי סמך ויישול שתפורסם הכחשה של משרד השיכון וקודם כל תיקבע עובדה ברבים שלא היה דבר כזה. לצערי, הודעה של משרד השיכון לא היתה. אני לא רב את כבודו של משרד השיכון, אלא את כבודו של מיטשל תקין בישראל. אני מבקש, בהזדמנות זאת שנמצא כאן נציג משרד השיכון, לספר לנו מה הן העובדות הנכונות ביחס לפניית של אזרחים מהמרכז ובמיוחד כשמדובר בקבוצות מאורגנות של אזרחים.

ב. צלנר:

החטא הראשי של כל אלה שמאזינים לכלי התקשורת ולעתונות הוא בחוסר הידיעה מה זה תכנון ובמה זה קשור. אם רוצים לתכנן בית אז הדבר הוא פשוט וניתן להעשות בכמה חודשים. אבל, ברגע שמדברים על תכנון שהוא מתייחס לא רק לכמה מאות יחידות דיור בשביל קבוצה מסויימת, אלא יש לזה השלכות חברתיות כלפי כל הישוב כאשר צריך לא ליצור סין קיסריה מול אור עמיבא, אלא ישוב שתהיה לו השפעה במישור החברתי במקום - זאת עבודה שדורשת תאום עם הרבה גורמים ומוסדות. זאת עבודה שלוקחת לפחות שנתיים וגם את זה נצלנו בקושי.

בזמנו פנתה אלינו קבוצה קטנה מנהריה, כ-20 איש, ובקשה הקצבת מגרשים לבניית דיור, לא במסגרת "בנה ביתך", במעלות. אנחנו אשרנו להם שטח לזה. אבל, באותו רגע שהופיעה הקבוצה, ראינו לנכון לזנוח את הנושא הקטן ולשלב אותו עם התכנית הגדולה, כי אנחנו גרסנו שהנושא "בנה ביתך" הוא לא רק קבוצה של רפא"ל. לכן, חייבים להצטרף לכאן גם מפעלים אחרים במקום ולכן לוקחים בחשבון בתוך התכנית לא רק 400 יחידות דיור בשביל "בנה ביתך" אלא לוקחים בחשבון קרוב ל-1000 יחידות דיור.

רק אתמול קראנו ב"מערב" שוועדת הכספים אשרה למרבית עיירות הפיתוח, בהם בונים במסגרת התכנית "בנה ביתך" כ-130 אלף לירות הלוואה, 35 אלף לירות הלוואה עומדת וישובים הנמצאים בקו העיסות מקבלים תוספת בטחונות של 28 אלף לירות. מעלות נמצאת בתוכם. מבחינה עובדתית אלה הם הדברים. אני אראה היום את סר ויישול, אני מוכן לקחת על עצמי לאזכר לו את ההבטחה שניתנה לאותה קבוצה מנהריה ואומר לדובר המשרד לדאוג לכך שתימסר הכחשה בענין לעתונות.

ה' יו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אנחנו עוברים לנושא שבמדר-היום שלנו.

מסקנות הוועדה בנושא: "הצורך הרחוף בהגדלת האוכלוסיה בעיירה מעלות"

בפנינו הצעה שהעלה חה"כ גיבלבר בנושא: הצורך הרחוף בהגדלת האוכלוסיה בעיירה מעלות. ההצעה נמצאת למעשה בשלביה האחרונים. מאחר והענין נגמר בכי טוב, אנחנו צריכים לסיים את העבודה ולהניח מסקנות על שולחן הכנסת.

(קדרא טיוטת הסקנות).

פ. משולם:

ב. צלנר:
הפעלת תקציב 1976 עוד 164 יחידות דיור כתוספת. ס"ה 1040 יחידות דיור.
בבניה פיזית ישנן 876 יחידות דיור ולהפעלה עכשו עם

ל. דיציאן:
כמה מהן תהיינה מיועדות להחלפת הדיור למשפחות קיימות,

וכמה למשפחות אחרות?

ב. צלנר:
אין לי נתון מדויק. אנחנו יכולים לנצל כ-150 יחידות

דיור להטבת תנאי דיור.

היו"ר ש. ארבל:
האם יש בתוך זה גם דירות לזוגות צעירים?

ב. צלנר:
כן.

היו"ר ש. ארבל:
אפשר לכתוב כך: "דירות אלה תהיינה בחלקן להטבת תנאי דיור, לשיכון זוגות צעירים ולהכוונת אלה שיבואו מאזורי הארץ השונים."

א. גיבלבר:
בקשר למפעלי התעשייה במקום, אפשר לפרט אותם.

היו"ר ש. ארבל:
בסדר. אנחנו נתקשר למשרד המסחר והתעשייה ונבקש מהם

את פירוט מפעלי התעשייה.

ל. דיציאן:
אם כל כך יפה במעלות, מדוע זה לא מאוכלס?

היו"ר ש. ארבל:
הטוב יבוא אחר כך.

ב. צלנר:
אחר כך יהיה בית הכראה.

ל. דיציאן:
בית הכראה זה לא אוכלוסיה מקומית.

היו"ר ש. ארבל:
הענין שממש כגורם למשיכת אוכלוסיה מתקשר עם היוזמה

של הקבוצה. אני מציעה לכתוב כך: "מקומה הגיאוגרפי של מעלות והנוף מרהיב העין מקנים לה אופי מיוחד היכול להוות גורם למשיכת אוכלוסיה ממרכז הארץ." האם מסכימים לזה? כן.

א. גיבלבר:
אחרי המלים: "ומציינת בהערכה את פעולת משרד השיכון".

יש להוסיף גם את משרד המסחר והתעשייה.

היו"ר ש. ארבל:
בסדר.

על כמה משפחות מדובר
כאן?

ל. דיציאן:

כ-300 משפחות ואנחנו
לא רצינו לפרט את המקצועות.

היו"ר ש. ארבל:

אלה מקצועות מגוונים ביותר. האם יש הערות נוספות?

הייתי מבקש מוועדה נכבדה
זאת לתת את השפעתה כדי

ב. צלנר:

לעזור לנו לפתור את הבעיה של הביוב במקום. במשך כמה שנים אנחנו
נלחמים לשחרר 30 דונם אדמה טרשים במעונה למען הקמת מתקן טהור במקום.
אנחנו חיים כל הזמן תחת סכנה מוחשית שהוועדה המחוזית תהיה נאלצת
להפסיק את כל הפעילות במקום, ולא רק זה, אנחנו יוצרים ללא טעם
חסימה בחלק השני של הישוב, הכוונה לתרשיחה. לא מאשרים לנו תכנית
מיתאר של תרשיחה בגלל אותו הביוב. אנחנו רוצים לעשות תשתית ורוצים
לאפשר לערביי המקום לפתור בעיות חברתיות אצלם. אנחנו לא יכולים
לעשות זאת בגלל אותה בעיה.

מי מחזיק שטח זה?

ל. דיציאן:

מושב מעונה. ישנו מכתב
מה-30 באפריל של מר זורע

ב. צלנר:

שבו הוא מודיע למועצה המקומית שהנושא נמצא בטיפולו של מנכ"ל משרד
החקלאות מר איילנד. הנושא נמצא בטיפולם של אנשים שונים ועד היום
לא נמצא פתרון לעניין.

יש מקום לסעיף מיוחד בעניין
זה. ביוב מרכזי יש?

היו"ר ש. ארבל:

כן, אבל אין לו פתרון סופי.
הוא גולש לאדי קורן. יש

ב. צלנר:

סכנה נוספת שהוא יזהם מעיינות מים שהמשקים בסביבה וחברת מקורות
נהנים מהם.

אנחנו נציין את העובדה
המצערת הזאת. אנחנו נכתוב,

היו"ר ש. ארבל:

שאנחנו פונים למינהל מקרקעי ישראל ולמשרד החקלאות...

אם השטח מוכר הם לא יכולים
לעשות דבר.

ל. דיציאן:

זה לבטח על בסיס של חוזה
חכירה.

ב. צלנר:

איך אפשר לומר להם לפנות
את השטח.

ל. דיציאן:

המינהל יכול בהסדר לפנות.

ב. צלנר:

המינהל תלוי גם כן במושב.

ל. דיציאן:

הם מוכנים לתת אדמות אבל
בתנאי שיפתרו להם את הבעיות

ב. צלנר:

של המשבצות.

יש להם 30 דונם והם בוודאי
דורשים 400 דונם אדמה. אבל,

ל. דיציאן:

יש הגיון בכל דבר. איך אפשר להכניס מעיף זה בלי לדעת פרטים.

היו"ר ש. ארבל:

הפרטים נמסרו כאשר היינו בביקור במעלות והדבר הזה דורש פתרון. אחרי הכל ביוזם נזול לוגי והתוצאות ידועות. מוכרחים להסדיר את הבעיה הזאת. איך יסדירו? זה לא מתפקדינו לתת להם עצות.

ב. זלנר:

נושא פינוי השטח באתר שטח אלטרנטיבי לסושי מעונה הוא חלק ממכלול בעיות קרקעיות שהונח לפני ועדה בראשותו של מר איילנד שנתמנתה ע"י שר החקלאות.

ל. דיציאן:

הייתי כותב, שהוועדה סמליצה שיימצא פתרון לפינוי השטח תדרוש לצרכי פתרון בעיה הביוב בהקדם האפשרי. בלי להכנס לפרטים.

י. יודין:

אני בעד זה שהעניין יצויין בהסלשות. מלבד זאת, אני מציע שיו"ר הוועדה תזמין לפגישה את אלה הנוגעים בדבר: את מר איילנד, את נציג מינהל מקרקעי ישראל ונציגי הישובים בסביבה כדי להשפיע על החשתיפול.

היו"ר ש. ארבל:

כדי לקדם את העניין, נעשה את זה. אנחנו נפנה למר איילנד ונראה איפה זה עומד. מלבד זאת, במסקנות נציין את הפרט, שבעיה הביוב והעדר בריכות חסון, יכולים להיות מסוד וכו'. אח"כ נכתוב, שהוועדה סמליצה בפני משרד החקלאות ומינהל מקרקעי ישראל שיעשו את מירב הסאמצים למצוא פתרון לבעיה פינוי השטח אשר מיועד למקרה הזאת.

האם יש הערות נוספות? אין הערות. אם כך ננסח את המסקנות ברוח הדיון שהיה היום.

אנחנו עוברים לנושא הבא.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (תיקון מס' 5), תשל"ה-1974

למעשה, הצעת החוק מונחת לפנינו הרבה זמן ומשום מה, כל פעם ששאלתי את משרד השיכון האם זה לא דחוף בשבילם והאם הם לא מעוניינים בקבלת החוק, שום סימני חיים לא קבלתי. אני לא יכולה להרשות לעצמי לסווח את העניין כל כך הרבה זמן. נשמע את דעתם של נציגי משרד השיכון.

צ. בירן:

כיוון שלצו הפיקוח אין שיניים, כי המשיכו לבנות בניגוד לחוק, אנחנו מעוניינים שבית המשפט יוכל להוציא צו הפסקה זמני.

היו"ר ש. ארבל:

מה המצב הקיים היום?

צ. בירן:

ישנו צו פיקוח על מצרכים ושירותים שבא להגביל בניה שלא לצרכי מגורים. המצב היום, שמגישים כתב אישום, וכינתיים, עד להשמעת הטענות אין אפשרות לסנוע מאותו אדם להפסיק לבנות. התיקון בא לאפשר להוציא צו הפסקה זמני מינהלי.

ל. דיציאן:

באיזה הקשר כל זה?

צ. בירן:

זה בהקשר לצו פיקוח על מצרכים ושירותים שהוצא ב-31.3.76.

ל. דיציאן:

הרי כל העניין בוטל.

צ. בירן:

לגבי אוניברסיטאות ומוזיאונים זה לא בוטל.

היו"ר ש. ארבלי:

בטלנו לגבי בניה פרטית.

ל. דיציאן:

לגבי משרדים זה בוטל?

צ. בירן:

לא.

ל. דיציאן:

זה מחדל. מה שמתרחש בעניין זה ומה ששמענו מפי סגן ראש העיר למשרדים. זאת שערוריה שעולה

חל-אביב שכ-4000 דירות בח"א נהפכו למדינה מאות מליוני לירות.

היו"ר ש. ארבלי:

הויכוח הוא לא אתה.

ל. דיציאן:

אני לא יודע אם אני צריך לאשר את החוק הזה.

היו"ר ש. ארבלי:

אם צריך להיות צו שמגביל בניה או לא, זה ויכוח אחר. עם זאת קיים חוק ואין לו שינויים ועכשו רוצים לתת לו שינויים. החוק שנחקל, הוא לא רק בשביל היום. אני יודעת שבעוד שנה שנתיים המצב יכול לחזור.

ל. דיציאן:

אני בטוח שאם מישהו מואשם על הפרת הצו, אחת האפשרויות היא שבית המשפט

רשאי לצוות על הפסקת הבניה.

צ. בירן:

זה רק בסוף. בינתיים הוא יכול לגמור לבנות.

היו"ר ש. ארבלי:

לגבי בניה בלתי חוקית ללא אישור יש היום סמכות.

צ. בירן:

אין לזה קשר עם החוק הזה.

ת. פנחסוביץ:

אם שר השיכון יחליט להגביל בצו גם אנשים פרטיים לבנות, גם עליהם זה יחול. זה תלוי בתוכנו של הצו. היום, אין לזה קשר. הסמכות קיימת. יש להניח שהוא משתמש בה רק לבניה שמבחינה ציבורית הוא לא יעמוד בתקנות בית-המשפט יכול להחליט ולפסול תקנה מפני שהיא אינה עונה על הסמכות ובעצם היא מהווה חריגה מהסמכות המשמעותית לא הפורמלית. אם מישהו מוסיף חדר והשר יפסול, בית המשפט יבטל את זה. אני מניח שגב' בירן מסרה את תוכנו של הצו בחוקף היום.

היו"ר ש. ארבלי:

עוד לא שמענו.

ת. פנחסוביץ:

כדאי שחדעו למה זה מחייחם.

צ. בירן:

אמרחי כבר, שהצו הקיים אוסר
התחלת בניה שלא לצרכי מגורים.
אדם המבקש לבנות צריך לקבל היתר של הוועדה.

היו"ר ש. ארבלי:

זאת ועדת מנכ"לים?

צ. בירן:

כן. חברים בה מנכ"לי משרדי האוצר,
השיכון, עבודה, פנים, מסחר ותעשייה

ויו"ר מרכז השלטון המקומי.

ת. פנחסוביץ:

הצו הקודם כלל גם דירות מגורים
גדולות מאד. את זה היום בטלו.

ל. דיציאן:

אמנם נושא זה היה על סדר היום.
אבל אני מבקש, לאור ההשלכות הכלליות
של העניין הזה, לאפשר לי להתייעץ התייעצות סיעתית בעניין זה.

היו"ר ש. ארבלי:

צריך להפריד בין שני דברים. אנחנו
לא דנים בצו הבניה. אנחנו רוצים
היום לקבוע הוראה עקרונית אשר באה להגן על אותו צו בניה ויבנה דווקא לתח
סמכות לבית המשפט להוציא צו הפסקה זמני.

ל. דיציאן:

בצו זמני הסכנה היא תמיד שעד
שיבטלו את הצו, וזה יכול להיות
לפי הנוסח בנוכחות צד אחד בלבד וזה מקובל כדי לעשות זאת באופן מידי
ודחוף, ייגרמו נזקים עצומים לבונה.

ת. פנחסוביץ:

הסמכות היא רק של בית המשפט.
אין כאן סמכות לרשות אדמיניסטרטיבית.
כאשר אנחנו הכנו את התיקון הזה, הסביר לנו שר השיכון שאין לו שום
כלי להגן על קבלן שממשיך לבנות, משום ש-10 אלפים לירות זה
לא משמעותי.

ל. דיציאן:

אין בחוק הוראה שאם מישהו מתחיל
בבניה בניגוד לצו, בית המשפט יכול

להפסיק את זה. זה זמני.

ת. פנחסוביץ:

לכן אומר שר השיכון שאין לו כלי
לבצע את הצו. הוא הוציא צו שהוא
למעשה עומד במצב שאנשים מפריים אותו. הנשק שיכול להיות הוא להפסיק
את הבניה. כולם יודעים שלהרוס אחר כך בניין לא נוטים לאשר את זה.
הכלי היעיל הוא להפסיק בניה כזאת ולא להפסיק בדרך אדמיניסטרטיבית
אלא רק בית משפט ולכן אמרנו: "ראה בית משפט שלום כי מתבצעת
פעולת בניה בהפרת צו לפי חוק זה, רשאי הוא לצוות, על פי בקשתו של
מי שרשאי להגיש תביעה כאמור בסעיף 41 ובמעמדו בלבד, כי פעולת
הבניה תיפסק". בית המשפט רשאי לצוות בצו לפי סעיף קטן (א) (להלן -
צו הפסקה זמני) ייאסר על כל מי שנראה לבית המשפט אחראי לביצוע הבניה,
ועל כל מי שעובד בשירותו, להמשיך בפעולת הבניה, אף אם יש בידו היתר
לכך לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965. כלומר, זה צו הפסקה זמני,
הזמניות רק אקספרטה, רק היועץ המשפטי לממשלה מקבל צו זמני. ואז
הצו הזמני בר-חוקף 30 יום, תוקפו פג אם לא מגישים תביעה משפטית.

ת. פנחסוביץ:

אם הוגש כתב אישום, בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום; רשאי להאריך את הצו. הוראת העונשין אין בה שום דבר, היא באה מאוחר מדי. זה רק על עבירה שבוצעה.

ד"ר א. רייך:

אנחנו שמנו לב לחוסר ה"שיניים" בצו עוד לפני שהמבקר עלה על הנושא.

בדו"ח האחרון של מבקר המדינה יש התייחסות לענין זה. מבחינת הפסקה הלכה למעשה, הטכניקה בוצעה. אבל, האנשים לקחו את החוק לידיהם. בשביל בעל חנות מכולת קנס של 10 אלפים לירות זה משהו. בשביל קבלן שבונה וילה, זה לא משהו.

יש עוד נקודה והיא שענף הבניה הוא ענף מאד רגיש במדינה. אנחנו עדים לכך שמשנת 1967 ענף הבניה הוא ענף מוביל. יש סוגים שונים של פיקוח והמדינה שמה יד על נושא הבניה. מה קרה בפעם האחרונה שרצו לבטל את הצו - נגשנו אל היועץ המשפטי לממשלה ושאלנו: איך מפעילים במהירות צו על הפסקת בניה. הוא ענה, שאפשר לגזור את זה מצו פיקוח על מצרכים ושירותים. ואיך מבטיחים בשדה שיהיה לו "שיניים" - הוא השיב: רק דבר אחד יכול לעזור וזה שלא יבזו את בית המשפט.

ל. דיציאן:

מדוע לא בקשתם במשך שנה וחצי להכניס את התיקון הזה? מדוע במשך שנה וחצי הזנחתם את הנושא הזה? בתור פקיד היית ממונה על הדברים האלה, למה לא דאגת, למרות הפניות של יו"ר הוועדה, לזרז את הענין הזה?

ד"ר א. רייך:

השר הנוכחי ביקש להפעיל את הצו לא מחוקף החוק הזה, אלא על פי חוק תכנון ובניה והוא רצה להפעיל את החוק בצורת חירום.

ל. דיציאן:

אני רואה שאין לך תשובה. אם אין לך תשובה תגיד שאין תשובה.

ד"ר א. רייך:

חכה שאגמור לענות.

ל. דיציאן:

במשך שנה וחצי לא עשיתם מאומה כדי שזה יובא לאישור.

היו"ר ש. ארבלי:

הצעת החוק הזאת מונחת בוועדה הרבה זמן. בדרך כלל, אני נותנת עדיפות לחוקים. במקרה זה התעניינתי אצל היועץ המשפטי של משרד השיכון ושאלתי: האם אתם מעוניינים בהצעה זאת? אף אחד לא האיץ בוועדה ולא נחגו חשיבות לחוק.

ד"ר א. רייך:

אני לא משפטן. אני מדבר על הרקע ההסטורי, ולמה זה התעכב, אני לא יודע. אני רק אומר למען הרקורד ההסטורי, ששר השיכון פנה מלכתחילה אל היועץ המשפטי וביקש להפעיל את חוק תכנון ובניה כחוק לשעת חירום. היועץ המשפטי דאז התנגד לכך ואמר: לא נלך עד כדי כך לחירום גם בבניה.

היו"ר ש. ארבלי:

זה מה שאמר לך חה"כ דיציאן: אם אין לך תשובה, תגיד שאין.

ת. פנחסוביץ:

השאלה היא כעת, מדוע משרד השיכון לא דחף את הנושא. בדרך כלל, כאשר משרד מעוניין באיזון, מיד השר מביא אותו לקריאה ראשונה, ומבקש מיו"ר הוועדה הנוגעת בדבר לקיים דיון בהקדם. בדרך כלל, היו"ר מקדים לדון בהקדם. במקרה זה העניין נמשך שנה וחצי וחה"כ דיציאן שאל מדוע זה לקח שנה וחצי. החשובה היא, שלא כולנו יודעים.

היו"ר ש. ארבלי:

נתחיל לקרוא את הסעיפים.

ל. דיציאן:

לפני זה אני רוצה לומר, שהשאלה ששאלתי לא הייתה קנטרנית, אלא היא הייתה עניינית ואני מבקש שלישיבה הבאה יוזמן לכאן מנכ"ל משרד השיכון או השר ואני רוצה לקבל אינפורמציה בקשר לצווים לפני שאנחנו נחליט כאן.

היו"ר ש. ארבלי:

בסדר, אבל קודם נקרא את הסעיפים ונראה מה תוכנם.

ת. פנחסוביץ:

(קוראת את הצעת החוק).

ל. דיציאן:

אני לא יכול להביע דעה.

היו"ר ש. ארבלי:

אני לא אומר שיש להעביר את המסך הדיון נקיים בישיבה נוספת ואז נצביע על סעיפי החוק.

ל. דיציאן:

רציתי לשאול את חבר, בהצעת החוק מדובר על הפסקה זמנית של 30 יום. למעשה, לפי הנסוח, אין כל סמכות לבית המשפט לחת את הצו הזמני לזמן יותר קצר.

ת. פנחסוביץ:

אפשר להציע: "או לתקופה קצרה יותר, הכל כפי שיקבע בית המשפט". נחנו 30 יום כדי שיהיה סיפק להכין כתב אישום. אחרת, אם משאירים את סעיף ד' או את הסיפא, לא יהיה מספיק זמן להכין כתב אישום. בכל זאת צריך חומר הוכחות.

ל. דיציאן:

היתה הוכחה שהפקח ראה שמתחילים לבנות.

ת. פנחסוביץ:

הוא לא מגיש את כתב האישום. ישנה הפרקליטות לשם כך. הפרקליט גובה עדויות, מכין ומנסח את כתב האישום והוא עצמו מופיע בבית המשפט. הוא צריך לראיין את הפקח ולשמוע אם יש בסיס לסענה ולכן נתנו איזושהי תקופה וחשבנו שלכן דרושים 30 יום.

ל. דיציאן:

הפסקת בניה ל-30 יום בנוכחות צד אחד בלבד, זה לפי דעתי זמן שיכול לגרום לנזק עצום. אם אח"כ לא יוגש כתב אישום, כאן אין שום הוראה שבית המשפט יכול לפי בקשת הנפגע לבטל את הצו בחוץ 30 יום.

ת. פנחסוביץ:

אנחנו נשקול את העניין ביחד עם משרד השיכון ונראה אם יש מקום לזה.

כלומר, צריכה להיות הגנה גם לצד השני.

היו"ר ש. ארבלי:

נניח שהתחילו בבניה ומקימים כל מיני מכונות. הקמת מכונה יכולה

ל. דיציאן:

לעלות לפעמים אלפי לירות ליום, מפני שחוכרים את המכונה ביחד עם המפעיל. בינתיים, הקבלן או חברת הבניה מפסיקים את הבניה למשך 30 יום והם אינם יכולים לפנות לבית המשפט. אולי הוצאת הצו הזמני היא קנסרנית.

דבר אחד ברור, אם יש רשיון או אין.

היו"ר ש. ארבלי:

יכול להיות מקרה שיש חילוקי דעות אם הצו הזה חל על הבניה הזאת.

ל. דיציאן:

בצו הדברים ברורים.

היו"ר ש. ארבלי:

הוא יכול לומר שזה לא ציבורי ואז הויכוח הוא אם זה ציבורי או לא.

ת. פנחסוביץ:

יש מקרי גבול.

ישנם עשרות משרדים שהם כביכול היו בנייני מגורים ואחרי שהבנין היה מוכן

ל. דיציאן:

זה עלה עוד אחוז מסויים ונהפך לבנין משרדים. אלה דברים שנעשו בשטח.

כאן יכול להיות ויכוח, לפעמים התביעה צודקת, לפעמים החשוד צודק.

אז להשאיר צו 30 יום בלי לתת אפשרות לנפגע להתגונן?! לפי דעתי

יש לשקול היטב אם לא צריך לתת אפשרות של הגנה ממשית או שהדיון יחייב

אחרי תקופה מסוימת בנוכחות שני הצדדים. אני נותן דוגמא - נניח

שהצו הזמני שניתן בנוכחות צד אחד ינתן לשבוע ימים, אח"כ יהיה דיין

בנוכחות שני הצדדים. אבל, בכל מקרה הצו הזמני לא יכול להיות יותר

מ-30 יום עד להגשת כתב האישום.

אני אבדוק את זה עם הפרקליטות, כי אני לא מכירה את הפרוצדורה

ת. פנחסוביץ:

הפלילית.

מתעוררת שאלה - נניח לרגע שהצו הזמני הוצא שלא כחוק.

ל. דיציאן:

ע"י בית המשפט?

ת. פנחסוביץ:

על יסוד הוכחות שהן לא הוכחות ונגרמים נזקים גדולים, מי ישא

ל. דיציאן:

בחשלום הנזק.

זאת הצעת חוק פרטית של חה"כ ארידור. אם זאת הייתה טעות, המדינה לא תשלם

ת. פנחסוביץ:

פיצויים. אם עשו בידיעה שמביאים כאן עדות שקר וידעו שזה כך, מי

שעשה את זה אחראי שית לכך. אבל, אם זה נעשה בתום לב, אותו פקח

ראה את זה וכולם טעו כאן, אז זה עצוב.

ד"ר א. רייך:

בקשר לעכוב של שנה וחצי - את זה צריך לברר. אבל, סקירה על המצב אני יכול לחת. המצב היום הוא כזה - מאפריל שנה שעברה, הצו קיבל צורה חדשה ומאפריל השנה הוא קיבל צורה חדשה. אנחנו נמצאים במצב שהבניה למגורים מותרת. לגבי הבניה הציבורית, היא לא חייבת להיות במימון ציבורי, יש שתי טכניקות. יש בניה שעדין בתוקף בהפסקה. אפשר לפנות לוועדת מנכ"לים מחדש. כל זמן שלא פונים היא בסטטוס מופסקה. יש טכניקה של אנשים שרוצים אישור בניה. הוועדה יושבת פעם בחודש ומטפלת במוצע ב-15 נושאים. זה יכול להיות ממרפאה ועד גן ילדים. המדיניות היתה שבדרך כלל לקראת סוף שנת התקציב כל עוד המימון הוא פרטי לא הפרענו. הייתי אומר, שהצו בא כדי לשמור על בניה שלא לצורך מבחינת תקציב המדינה. המצב היום שיש הקפאת בניה בקמפוסים. מתוך כרבע מליון מטרים מרובעים שמקפאים באוניברסיטאות, מחצית ההקפאה היא בהר הצופים. כמות גדולה של הקפאה בטכניון וכמות קטנה בתל-אביב.

ל. דיציאן:

הצו לבניה משרדים ובתי מלון עדיין בתוקף?

ד"ר א. רייך:

כן. אפשר לפנות לוועדה והוועדה יכולה לאשר.

ל. דיציאן:

כמה זמן זה לוקח?

ד"ר א. רייך:

בשנה שעברה זה לקח חודש ימים. בשעתו כאשר ישבה ועדת מומחים, ישבנו פעמיים בחודש. עכשו אנחנו יושבים אחת לחודש.

ל. דיציאן:

האם באופן כללי ניתן רשיון לכל בניה של בנין משרדים ובתי מלון?

ד"ר א. רייך:

אם אין המיכה ממסלחית.

צ. בירן:

יש שיקולי הוועדה.

ל. דיציאן:

כל הנימוקים בצו היו: מתסור בכח אדם וחומרי גלם. נוסף לזה רצו לצמצם את הבניה של משרדים ממסלחיים. האם היה צריך להקים בנייני פאר לכל מיני דברים, שמישהו השקיע בכך אחוז מסויים וההסכם היה שחצי מן ההשקעה תיחן הממשלה או גוף ציבורי אשר נהנה מהקציבים ממסלחיים בעקיפין, ולמעשה מתברר שהתורם נתן 10% והגוף הציבורי נתן 90%. לדוגמא, היכל התרבות ומוזיאון ת"א או היכל הספורט בחיפה. אני לא מדבר על הדברים האלה. אני מדבר על ממש בנייני משרדים שבחלקים מסויימים בארץ יש מחסור.

היו"ר ש. ארבל:

האם הוועדה מתירה בניה של משרדים?

ד"ר א. רייך:

ישנם כמה שיקולים בפני הוועדה. אחד מהם, האם זה לתועלת הציבור. בבניה משרדים למשל, אנחנו הולכים לקראתם. ישנם מקומות מסויימים שאנחנו לא מעודדים בניה משרדים.

ל. דיציאן:

ביום שישי שעבר החלונן סגן ראש עיריית ח"א וטען כי בשנים האחרונות יותר מ-4000 דירות בת"א נהפכו למשרדים. זה בוודאי נזק עצום לכל מיני שירותים, מפני שהשטח מתרוקן מאוכלוסייה. מדוע לא לאפשר בנית משרדים שהם מתאימים הרבה יותר למטרתם.

היו"ר ש. ארבל:

בקשר לשאלות שנשאלו כאן, אני מבקשת מנציגי המשרדים הנוגעים בדבר לתת אנחנו מכבדים את רצונו של ח"א דיציאן לנו תשובה בישיבה הבאה שנקיים. בקשר להתייעצות הסייעתית. באחת הישיבות הבאות של הוועדה נסיים את הדיון בהצעת חוק זו.

חודה רבה, ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.15